

מ"ת 1990/10/23 - מדינת ישראל נגד מוסטפה בדיר (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 1990-10-23 מדינת ישראל נ' בדיר(עציר) ואח'

מדינת ישראל	כבוד השופטת אפרת פינק	לפני
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז		המבקשת
		נגד
1. מוסטפה בדיר (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד רן שטרצר		המשיבים
2. יאסר קרעאן (עציר)		

החלטה - בעניינו של משיב 1

לפניי בקשה למעצרו של משיב 1 (להלן - "המשיב") עד תום ההליכים נגדו. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

מבוא

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן: הסעת תושב זר שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952; סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; שינוי זהות של חלק של רכב, לפי סעיף 413ט לחוק העונשין; גניבת רכב, לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין; והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. לפי כתב האישום, לפני יום 23.9.23, הצטייד המשיב ברכב מסוג יונדאי, ויחד עם משיב 2 - תושב יהודה ושומרון שאינו מחזיק בהיתר שהייה - או מי מטעמם, הצמידו לרכב לוחית זיהוי מזויפת (להלן - "רכב היונדאי"). ביום 23.9.23, הסיע המשיב את משיב 2 מקלקיליה לישראל, בודעו כי אינו מחזיק בהיתר שהייה, ובהמשך, המשיב, משיב 2 ואדם נוסף גנבו רכב מסוג יונדאי אקסנט מראש העין (להלן - "הרכב הגנוב"). האחר פרץ לרכב הגנוב, בכך ששבר את אחד מחלונותיו, והחליף את מחשב הרכב. לאחר מכן הצלילו המעורבים את החלון שנשבר. משיב 2 התיישב במושב הנהג ברכב הגנוב, והמשיב נהג ברכב היונדאי בו הגיעו. שני הרכבים יצאו מראש העין בשעה 10:20 לערך, לכיוון מחסום חוצה שומרון.

עוד מיוחס, כי שני שוטרים, שנהגו בניידת שיטור סמויה, הבחינו ברכבים נוסעים במהירות ובהצללה שבחלון הרכב הגנוב, ולפיכך התעורר חשדם, והם החלו לנסוע בעקבותיהם ודיווחו בגל הקשר. שוטרים נוספים הקימו חסימה משטרתית בירידה מכביש 5 לכיוון מחסום חוצה שומרון. המשיב זיהה את החסימה, ירד לשול, ביצע פניית פרסה פתאומית ונסע במהירות בניגוד לכיוון התנועה. משיב 2 המשיך בנסיעתו, הבחין בחסימה, החל לנסוע במהירות של כ-150 קמ"ש ובפראות, ביצע בלימת פתע, ביצע פניית פרסה חדה והמשיך בנסיעה מהירה נגד כיוון התנועה. הניידת החלה במרדף אחר הרכב הגנוב, תוך הפעלת אמצעי כריזה וזיהוי, וניידת נוספת הצטרפה.

כן מיוחס, כי המשיב ביצע פניית פרסה ונמלט מהניידות לכיוון כפר קאסם. משיב 2 ניסה לבצע פניית פרסה דומה, אך אחת הניידות חסמה את דרכו, הוא התנגש בניידת השנייה, והמשיך בנסיעה פרועה בניגוד לכיוון התנועה תוך

עמוד 1

סטייה מצד לצד. אחת הניידות המשיכה לדלוק אחר משיב 2, והוא הגביר את מהירות הנסיעה, וזאת בניגוד לכיוון התנועה. בשל הסכנה הכרוכה בהמשך המרדף, הוא הופסק.

כתב האישום מייחס גם כי משיב 2 הגיע לצומת ירקונים, פנה בניגוד לכיוון התנועה, עצר את הרכב הגנוב ורץ לכיוון שטח מיוער. הוא אותר בפתח תקווה כעבור זמן קצר. במהלך המרדף, המשיב נטש את רכב היונדאי, ועבר לנהוג ברכב מסוג טויוטה שבבעלותו. הוא נהג בו בכביש עפר במקביל לכביש 5, ביצע פרסה, עצר את הרכב ועמד לצדו. שוטרים הבחינו במעשיו ועצרו אותו במקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. המשיב חולק, כאמור, על קיומן של ראיות לכאורה.

4. להשלמת התמונה, יצוין כי נגד משיב 2 הוגש כתב אישום נפרד, בת"פ 2018-10-23, המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שינוי זהות חלק של רכב, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון, לפי סעיפים 10 ו-36ב(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל - 1970, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, וחבלה במזיד, לפי סעיף 413 לחוק העונשין. משיב 2 נעצר עד תום ההליכים, בהסכמתו.

טענות הצדדים

5. לטענת באות כוח המבקשת, ישנן די ראיות לכאוריות להוכחת המיוחס למשיב: מחקרי תקשורת מלמדים על תקשורת בין המשיבים ביום האירוע, לפני המרדף, במהלכו ואחריו, וכן על איכון המשיבים בזירה. מספר הטלפון של המשיב אף היה שמור בטלפון של משיב 2 שנתפס עליו בעת מעצרו; דו"חות השוטרים שהיו מעורבים במרדף, שחזור המרדף, גל הקשר של הניידות שהשתתפו בו, מפת מסלול הנסיעה, וסרטונים המציגים חלק מהאירועים; הודעת בעל הרכב הגנוב והודעת בעל הרכב שלוחית הרישוי שלו נגנבה; ממצאי DNA של המשיב שהתגלו על כובע שנתפס ברכב בו נהג משיב 2; מדבקות עם מספרים דומים לאלו המוטבעים על לוחית הזיהוי של רכב היונדאי, נתפסו בבית המשיב; גרסתו המפורטת של משיב 2, שהודה במיוחס לו, הפליל את המשיב ומסר כי שוחח עמו; גרסת אחיו של המשיב, הסותרת את האליבי שהציג; וגרסת המשיב, שהכחיש מעורבות והיכרות עם משיב 2, מסר גרסאות שונות ביחס למעשיו ביום האירוע, מסר אליבי שהופרך, ובחקירתו האחרונה אף שמר על זכות השתיקה ביחס לשאלות הנוגעות לאירוע.

עוד טענו באות כוח המבקשת, כי גרסתו של משיב 2 מתיישבת עם הראיות הנוספות, ולא הוצגו סתירות מהותיות בגרסה זו. כן טענו, כי לא היה למשיב 2 כל מניע להפליל את המשיב, נוכח ההיכרות הקצרה ביניהם. מכל מקום, מקומן של טענות בדבר מהימנות גרסתו להתברר בהליך העיקרי.

ביחס לטענות בדבר מחדלי חקירה הוסיפו, כי לא היה מקום לעריכת מסדר זיהוי, הואיל והמשיבים הכירו זה את זה, וטענת האליבי של המשיב נבדקה והופרכה על ידי אחיו.

6. בא כוח המשיב טען, לעומת זאת, כי ישנה חולשה משמעותית בראיות. לטענתו, גרסתו של משיב 2 - הראיה המרכזית הקושרת את המשיב לאירוע - כוללת סתירות, אינה משתלבת עם הראיות בתיק, ומכאן שלא ניתן ליתן בה כל אמון. לטענתו, משיב 2 מסר גרסאות שונות, בין היתר, ביחס לזהות האדם שהיה

ברכב היונדאי ושעמו שוחח במהלך המרדף.

כן טען בא כוח המשיב למחדלי חקירה - לטענתו, לא נערך למשיב 2 מסדר זיהוי, הוצגה לו תמונתו של המשיב בלבד, והאליבי שמסר המשיב לא נבדק.

עוד טען בא כוח המשיב, כי לממצאי ה-DNA שנמצאו ברכב הגנוב יש לייחס משקל נמוך שכן לפי עובדות כתב האישום, המשיב לא היה ברכב בו נמצא הכובע עליו התגלו.

דין

התשתית הראייתית הלכאורית

7. ביום שבת, 23.9.23, נגנב רכב יונדאי שחנה ברחוב אביטל בראש העין (הודעת המתלונן מיום 23.9.23). בהמשך לדיווח שהתקבל בדבר הגניבה, יצאו שוטרים לנסות לאתר את הרכב, והחל מרדף אחר שני רכבים - האחד הרכב הגנוב, והשני רכב יונדאי, שהיה באותה העת עם לוחית זיהוי שאינה שייכת לרכב (הודעת בעל הרכב מיום 24.9.23).

8. לפי דו"חות הפעולה של השוטרים, הם הבחינו בשני הרכבים נוסעים, אחד מהם עם הצללה על החלון, ולפיכך התעורר חשדם והם החלו לנסוע בעקבות הרכבים. שוטרים נוספים הקימו חסימה משטרתית בירידה מכביש 5 לכיוון מחסום חוצה שומרון. רכב היונדאי זיהה את החסימה, ירד לשול, ביצע פניית פרסה פתאומית ונסע במהירות בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהוא מנסה להימלט לכיוון כפר קאסם. במהלך המרדף, הנהג נטש את רכב היונדאי.

הרכב הגנוב המשיך בנסיעה, הבחין בחסימה, והחל לנסוע במהירות של כ-150 קמ"ש ובפראות, ביצע בלימת פתע, ביצע פניית פרסה חדה והחל בנסיעה מהירה נגד כיוון התנועה. הניידת החלה במרדף אחר הרכב הגנוב, תוך הפעלת אמצעי כריזה וזיהוי, וניידת נוספת הצטרפה. גם הרכב הגנוב ניסה לבצע פניית פרסה דומה, אך אחת הניידות חסמה את דרכו, הוא התנגש בניידת השנייה, והמשיך בנסיעה פרועה בניגוד לכיוון התנועה תוך סטייה מצד לצד. אחת הניידות המשיכה לדלוק אחריו, והוא הגביר את מהירות הנסיעה, וזאת בניגוד לכיוון התנועה. בהגיעו לצומת ירקונים, פנה הרכב בניגוד לכיוון התנועה, עצר את הרכב הגנוב ורץ לכיוון שטח מיוער. הוא אותר בפתח תקווה כעבור זמן קצר.

בעת החיפוש באזור המיוער, בשלב מסוים זיהו השוטרים בכביש עפר מקביל לכביש 5, נהג ברכב קורולה, המבצע פרסה, עוצר את הרכב ועומד לצדו. שוטרים הבחינו במעשיו ועצרו את הנהג. בדיעבד התברר שמדובר במשיב.

9. עיקר המחלוקת היא בדבר זיהויו של המשיב כמעורב באירוע. התשתית הראייתית הלכאורית המבססת את מעורבותו של המשיב בעבירות המיוחסות לו, כוללת שורה של ראיות, ובהן גרסתו הלכאורית של משיב 2, מחקרי תקשורת, איכונים, ממצאי DNA, וראיות מפלילות נוספות.

10. תחילה לגרסתו הלכאורית של משיב 2.

בחקירתו הראשונה מיום 23.9.23, מסר משיב 2 כי פנו אליו אנשים בטולכרם וביקשו ממנו להעביר רכבים, ובהמשך לכך פגש אותם בקלקיליה. מחמד הכיר לו את מוסטפה, והם שוחחו ודיברו במשך שבוע, תוך שמחמד ניסה לשכנעו לבוא עמם לגנוב רכבים. לדבריו, ביום המעצר, מוסטפה הגיע לפרצה בגדר בקלקיליה, והכניס אותו לישראל, יחד עם מחמד מקלקיליה, ועוד אדם שאינו מכיר. הם הגיעו למקום בישראל שהוא אינו מכיר, מחמד

פרץ לרכב, כיסה את החלון הפרוץ והניע את הרכב הגנוב. משם נסע יחד עם מחמד ברכב, וברכב השני נסעו מוסטפה והאחר, תוך שהוא היה אמור לעקוב אחרי רכב היונדאי בו נהג מוסטפה. בשלב מסוים הם ראו משטרה, הוא חשש משוטרים והחל לברוח. בזמן הנסיעה הם גם דיברו בטלפון עם הרכב השני, ובעת המרדף מוסטפה אמר לו לנסוע אחריו. עוד ציין כי יש לו את מספר הטלפון של מוסטפה. במהלך החקירה הוצגה לו תמונה, והוא אישר כי מדובר במוסטפה.

בחקירתו השנייה מיום 28.9.23, טען תחילה כי הכיר את מוסטפה באותו היום, אולם לאחר מכן חזר בו ואישר שוב כי הכיר אותו כשבוע קודם לכן, ומסר כי מוסטפה הגיע עם מחמד לשטיפת הרכבים.

11. כידוע, בהליכי מעצר אין נדרשים לטענות בדבר מהימנות גרסאות העדים (בש"פ 1269/22 **אבו סביתאן נ' מדינת ישראל** (6.3.22); בש"פ 4750/21 **חבשי נ' מדינת ישראל** (22.7.21)). כך בפרט, כאשר הטענות לעניין זה ממוקדות בנושאים לא מרכזיים, כמו למשל, זהות האדם עמו שוחח משיב 2 במהלך המרדף, משמע עם מוסטפה או מי שהיה עם מוסטפה ברכב.

12. יתר על כן, גרסתו של משיב 2, שבמסגרתה לא רק הודה במיחוס לו אלא גם הפליל לכאורה את המשיב, נתמכת לכאורה במחקרי התקשורת ובאיכונים של המשיב.

מחקרי התקשורת מלמדים לכאורה על קיומן של מספר שיחות בין המשיבים ביום האירוע, לפני המרדף, במהלכו ואחריו. המדובר בשיחות אל אחד ממכשירי הטלפון שנתפסו על המשיב. יתר על כן, ממחקרי התקשורת עולה כי המשיב אכן בשעות הרלוונטיות, תחילה בכפר קאסם, בהמשך בג'לג'וליה, לאחר מכן בראש העין - מקום ביצוע גניבת הרכב - ולבסוף בצומת ירקון בפתח תקווה, שם עברו הרכבים בעת המרדף. כל האיכונים בוצעו מתוך השיחות בין השניים (ראו גם דו"ח תובנות בעריכת החוקר יהונתן מינדל). מספר הטלפון של המשיב אף היה שמור בטלפון של משיב 2 שנתפס עליו בעת מעצרו.

13. גרסתו של משיב 2 נתמכת לכאורה גם בממצאי ה-DNA של המשיב שהתגלו על קובע שנתפס ברכב הגנוב, בו נהג, כאמור, משיב 2 (חוות דעת מז"פ מיום 26.10.23 ותעודת מז"פ בדבר זיהוי דנ"א מיום 18.10.23).

כאן המקום להדגיש, כי הימצאות הכובע ברכב הגנוב אינה מחלישה את הראיות הלכאוריות, כטענת באת כוח המשיב, אלא דווקא מחזקת אותן לכאורה. גם אם כתב האישום אינו מייחס למשיב נוכחות ברכב הגנוב, הרי שיש ב-DNA שלו כדי ללמד כי למשיב זיקה לגניבת הרכב, בעוד שהמשיב לא סיפק כל הסבר לכך.

14. בביתו של המשיב נתפסו 18 מדבקות של הספרה 8, הדומות לספרות המוטבעות על לוחית הזיהוי של רכב היונדאי (דו"ח חיפוש מיום 26.9.23; דו"ח פעולה נתנאל גולן מיום 26.9.23). יש בכך כדי לחזק את הראיות למעורבות המשיב במיחוס, נוכח שינוי לוחית הזיהוי של רכב היונדאי מבעוד מועד.

15. המשיב הכחיש בחקירותיו כי ביצע את המיחוס לו. בחקירתו הראשונה מיום 23.9.23, מסר כי מספר הטלפון שלו הוא 0544283785 וכי אין לו מכשיר טלפון נוסף. לשאלה מדוע נתפסו עליו שני טלפונים, מסר כי הטלפון השני שייך לאחיו, פאדי, והוא לקח אותו מחדרו. עוד טען כי היה בכפר קאסם כל היום, למעט יציאה להתאוורר בירקונים, ושם לפתע נתפסו אותו שוטרים, מבלי שעשה דבר. המשיב הכחיש כל היכרות עם משיב 2. הוא גם הכחיש כי היה בראש העין. בחקירתו השנייה מיום 28.9.23, חזר על הכחשתו הגורפת בדבר מעורבותו, ובהמשך שמר על זכות השתיקה.

16. גרסתו של המשיב בדבר הטלפון שהיה עליו הופרכה לכאורה בהודעת אחיו של המשיב, לפיה הוא אינו

מתגורר עוד בכפר קאסם, כי לא ראה את המשיב זמן רב, כי אינו מחזיק בטלפון המיוחס וגם לא מסר כל מכשיר טלפון למשיב (הודעת פאדי בדיר מיום 26.9.23).

17. הנה כי כן, לא זו בלבד שדי בשלב זה בגרסתו הלכאורית של משיב 2 כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה בדבר מעורבותו של המשיב במיוחס לו, אלא שגרסה זו נתמכת בראיות אובייקטיביות, לרבות מחקרי תקשורת, איכונים וראיית DNA. ראיות אובייקטיביות אלו גם עומדות כשלעצמן כדי לבסס לכאורה את העבירות המיוחסות למשיב. אל מול כל אלו עומדת גרסתו הלכאורית של המשיב, שאינה נתמכת בראיה כלשהי ואף נסתרה במספר ראיות.

18. גם אין בטענות בדבר מחדלי חקירה כדי להשליך על ההחלטה. ייתכן, שניתן היה לערוך מסדר זיהוי, אולם משיב 2 זיהה אדם המוכר לו. טענותיו הנוספות של המשיב נבדקו כדבעי. ייתכן גם שניתן היה לבדוק בצורה מיטבית יותר את טענת האליבי לפיה שהה בכפר קאסם כל היום, אולם לצורך כך היה על המשיב לספק מידע נוסף בדבר עדי אליבי הרלוונטיים לשעות האירוע, והוא לא עשה כן, ואף שמר על זכות השתיקה בחקירתו השנייה. כך או כך, טענות בדבר מחדלי חקירה אינן מתאימות, ככלל, להתברר בהליכי המעצר (בש"פ 8033/23 **עוודאללה נ' מדינת ישראל** (23.11.23); בש"פ 6285/23 **אלאפשק נ' מדינת ישראל** (5.9.23)).

עילות המעצר

19. העבירות המיוחסות למשיב מלמדות על עילת מעצר של מסוכנות בעוצמה בלתי מבוטלת (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20); בש"פ 8326/17 **עודה נ' מדינת ישראל** (2.11.17)). המשיב הסיע תושב שטחים לישראל בניגוד לדין, ובהמשך, לאחר גניבת הרכב, היה מעורב לכאורה בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, במסגרת מרדף שנערך אחריו, תוך שסיכן לא רק את השוטרים אלא גם את משתמשי הדרך, בנהיגה פראית ובניגוד לכיוון התנועה. מסוכנותו של המשיב מתעצמת נוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעות קודמות בהסעת תושבי שטחים, ועבירות רכוש. לצד עברו הפלילי, יש למשיב עבר תעבורתי מכביד, לרבות עבירות ברף חומרה גבוה.

20. בנוסף לעילת המעצר של מסוכנות, ישנו גם חשש מובהק להימלטות מאימת הדין, כפי שניתן ללמוד מניסיון המשיב לברוח מהשוטרים במקרה הנדון, ההפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, והרשעות קודמות דומות.

סיכום

21. ישנן ראיות לכאוריות בעוצמה גבוהה, שלפיהן המשיב הסיע את משיב 2 שלא כדין, סיכן חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, שינה זהות של לוחית זיהוי, גנב רכב, והפריע לשוטר בשעת מילוי תפקידו, כמיוחס לו בכתב האישום.

22. בעניינו של המשיב קמות שתי עילות מעצר בעוצמה בלתי מבוטלת - עילת מעצר של מסוכנות ועילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין. נוכח נסיבות ביצוע העבירות, ועברו הפלילי והתעבורתי של המשיב - הרי שאף חלופת מעצר לא תסכון.

23. לפיכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ד אדר ב' תשפ"ד, 03 אפריל 2024, בהעדר
הצדדים.